

C. N. T.**A. I. T.****S. U. T.**

Portavoz de la Federación Local de Sindicatos Unicos de Trabajadores
REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN: RAMBLA PI Y MARGALL, 25

Año II. Número 47

Vilafranca del Panadés, 7 Enero de 1938

Ejemplar suelto : 15 céntimos

Cocktail de trilita y agua de azahar democrática

A veintitres años de distancia, día más, día menos, las figuras de relieve internacional recorren Europa. Ayer Delcassé, hoy Delbos, como emisarios de la paz frente a la actitud bélica del militarismo alemán intentan anudar valores para contrarrestar la obra destructora del prusianismo. Y como colofón tenemos la actitud de Mussolini, el cual, retirándose de la Sociedad de las Naciones, lanza el ultimátum a la paz democrática.

Mussolini y Hitler, seguidos de Hirota, preparan el cocktail guerriero que, a no tardar, si las naciones democráticas no abandonan la posición contemplativa que mantienen frente en la tragedia española, será convertido en un brebaje que destruirá a media humanidad.

Vivimos horas de inquietud, principalmente en España. Las mismas que se vivieron en vísperas de la tragedia europea y durante el tiempo que medió de la demostración de fuerza de Alemania frente el puerto de Agadir. Hoy la demostración de fuerza se hace en España por indicación del Duce, a instancias de la voracidad de los monstruos fascistas. No puede la democracia mundial seguir en la pasividad actual. Hay que responder física y moralmente a esa actitud de desplante del Duce. Si no responden las naciones, los pueblos deben responder. En las manos de los trabajadores está salvar la actual civilización. Cada día que pasa da margen a los destructores del progreso para consolidar sus posiciones. Por eso instamos a la clase obrera, a todos los oprimidos del universo, para que formen alrededor del pueblo el ejército invencible de la libertad.

No puede haber dos dilemas: o con el fascismo, o contra al fascismo. Somos los más numerosos los que odiamos al fascismo; sólo queda la unión para entorpecer la maniobra que se está fraguando en Italia y Alemania, y cuyos ensayos, dolorosos por cierto, pueden apreciarse en las tierras españolas conquistadas por el fascio.

Fuera tibiezas; gallardía es lo que necesitamos para poner a raya a tantos hombres malvados que forman aún en las filas fascistas. Obreros del mundo; vuestros hermanos con sus cuerpos lacerados por la metralla fascista, los que han perdido compañeras, hijos, hermanos, os llaman al deber de solidaridad moral y material contra el fascismo. Levantaos, hombres de corazón y de sentimientos altruistas, en un gesto unánime y decisivo para terminar con los que a todo trance quieren postergar el progreso y desterrar la libertad de este mundo.

Por nuestra vida, por amor al progreso y por el propio instinto de conservación de la humanidad todos en pie. Es nuestra hora, obreros y oprimidos; si la dejamos pasar seremos avasallados. La metralla destruirá nuestros cuerpos, lo mismo que los gases asfixiantes terminarán con todo lo más selecto de la humanidad; desapareceremos y en nuestro lugar vivirán monstruos.

No carguemos, pues, con esta responsabilidad; somos hombres; obremos como hombres. Todo hombre liberal, todo pensador, sea cual sea su posición, tiene un puesto señalado en esta lucha titánica contra el fascismo. A ocuparlo nos llama el deber y a defender la libertad nos apremia la hora que vivimos, para el bienestar futuro de la especie humana.

De l'actitut dels productors del camp

En la nostra guerra, com en totes les guerres que al llarg de la història s'han esdevingut, els proveïments constitueixen un seriós problema.

En el transcurs dels disset mesos de la nostra guerra, s'han pogut sentir les coses més divertides, arran d'aquest problema. Hi ha qui seriosament, —amb una serietat dubtosa— us assegura que si és deixés el comerç amb les mans lliures, el problema dels proveïments fora resolt, —hi ha gent prou il·lusa que s'ho creu.—

Que vos penseu que no n'hi ha de farina i patates, en certs llocs?... —vos diuen a cau d'orella, com aquell qui no vol dir res.— El que més s'acusa en tot lo que s'ha dit i escrit sobre aquest tema, racter anecdòtics la ignorància quasi obstinada de voler desconèixer les realitats comercials d'abans del 19 de juliol del 1936.

Es compren perfectament les intencions dels qui propugnen per el comerç lliure. No es desconeix tampoc que en certs llocs, i a segons qui, no els manqui res, però tot això, davant, la realitat viva de la tragèdia del poble ibèric, sols té un caràcter anecdòtic que res significa en el conjunt, per aconseguir la sol·lució d'aquest engegós problema.

Es vertaderament ingenu, el que amb tanta facilitat s'hagi oblidat d'on provenien aquell blat, aquelles patates, i aquelles llegums, i aquella carn, que abans del 19 de juliol consumíem. Sembla que no ens volgüem recordar que Galícia i el Nord d'Espanya ens proveïen l'una de patates, i pesca, l'altre de carn; que Castella i Extremadura ens fornien el blat i les llegums; Que Andalusia ens basia l'oli, blat i llegums amb escreix... és a dir, és tal l'euforia derrotista, que per no tenir memòria, ni es vol recordar que aquestes regions estant baix la dominació feixista; i es que molts no han meditat encara la realitat de la nostra tragèdia, i no s'han fet al pensament de que arribi la possibilitat que'ns hagim de bastar-nos nosaltres sols, davant la passivitat amb que les «democràcies» tenen amb el nostre moviment, si aixís fos, si hom profunditzés la realitat viva, descarnada, veuria que aquest es sols un problema de distribució.

Culpes? Responsabilitats? De tots i cada un dels que formem el poble antifeixista. Del Conseller d'Agricultura, per no haber tingut el pit, després de publicar el seu formós decret de ferlo

complir com calia, i permeten que al redós d'aquell decret, subsisteixin no ja els intermediaris d'abans, sinó que els d'ara, els que han nascut al escalf de la situació política, els que s'han creat al redós de la Conselleria de proveïments, i els que es crean a l'entorn de les Federacions i dels Sindicats Agrícoles. Dels productors del camp, que no han sabut despendres de la tutela dels arrivistes de la política, i enlloc d'efectuar l'entesa directament amb el poble antifeixista, amb l'obrer industrial, sols han fet que conquerir tots aqueils terrenys per el conreu, que abans donaven una part dels fruits al amo, i avui tenen de donar-ho quasi tot per fornir les despeses formidables dels seus buròcrates, dels seus polítics dels seus corredors—que molts d'ells no en saben res de les fangues, aixades, etc. que tant en sab el pagès—i en últim terme a ells no els queda res, i el poble que te de consumir els productes li queda menys, i lo poc que li queda, falten els mitjans econòmics per arribar-hi.

Per escaurers el 19 de juliol, gairebé al final de l'any agrícola, no calia fer-se moltes il·lusions per tot el que es refereix a la collita del 1936. Després d'un any de guerra, i amb una collita nova davant dels ulls, feu pensar en les esferes oficials, en la necessitat d'encarrilar el problema dels proveïments. La desorientació en la distribució de la collita del 36 era el que aconsellava, en bon sentit, el control de la del 37.

Tal fou la finalitat del decret de la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat, estatuïnt l'obligatorietat de lliurar tots els productes agrícoles considerats elementals, als Sindicats d'aquest ram. El propòsit i el fi que es perseguia eren admirables. Però... sols queda en el propòsit.

... El Conseller feu el decret... i el deixa estar; els agricultors constitueixen els Sindicats Agrícoles i la Federació dels mateixos... i els que no eren ni tant sols agricultors, han fet d'aquets organismes —que seguint el peu de la lletra la disposició del decret, serien la garantia de la distribució honrada dels productes—unes centrals comercials, on ells sense haber mai agafat cap arada, ni cap fanga, poden viurer com a senyors i fer el seu agost, i no cal culpar ni al pagès petit, ni al gros, no cal buscar la causa en l'egoisme encesstral de la nostra pagesia, cal culpar aquells homes que en nom del que sigui dicten lleis decrets, i no es preocupen de que es compleixin.

Perque ni el Govern s'ha preocupat seriosa-

ment del problema, ni els ciutadans, s'han preocupat de viure a tenor de les circumstàncies; és clar que el pagès potser ha volgut estrenyer massa el nus, al expendir els seus productes tan el·levats, però i l'obrer industrial? i el que no és obrer, i sols es industrial a secas? i el comerciant? i el polític que no produeix, però viu del que produeixen els altres?

Davant d'això sols cal augurar que els productors del camp, deixant al marge, o passant per damunt de qui sigui, tinguin la fortalesa de fer dels sindicats agrícoles, l'aglutinant econòmic i de distribució perquè demà quant acabi la guerra, que com a cosa humana té d'acabar, en lloc de servir per viure els arrivistes de la política serveixin per consolidar la justa distribució dels productes del productor al consumidor.

FAIK

S. I. A.

(Solidaritat Internacional Antifeixista)

El dilluns quedà constituïda l'agrupació local de S. I. A. quedant sota la direcció de la primera Junta nomenada, la qual la componen, — President, Ferran Serveto, Tresorer, na Teresa Mas; contador, en Joaquim Pou; secretaria, na Rosenda Plans; Vocals, 1.er Anton Pedrerol; 2.on Montserrat Rovira i 3.er Carme Vericat.

Neix S. I. A. plena d'anhels de llibertat i de humana justícia i al neixer vol cridar a tots els sincers antifeixistes, perquè el seu redós esplai els seus sentiments i el seu esperit humans, ajudant en tot lo que sigui als nostres combatents de la llibertat i als seus familiars. S. I. A. es l'apoi entusiasta i sincer de tot antifeixista sigui d'allà on sigui, vingui del camp que vingui, i això serà l'agrupació local de S. I. A. per tots els antifeixistes.

Per això al neixer a la llum, crida a tots els antifeixistes vilatans, per a vinguin al seu escalf, i com a primera activitat vilatana convida al poble a la Diada del Nen, que cel·lebrarà el dissabte dia 7 a les 4 de la tarda, al Casal La Principal.

Per l'Agrupació Local de S. I. A. La Junta.

Per inscripcions a S. I. A. tots els dijous de 7 a 8 del vespre al local social, Rambla Pi i Margall, 25.

Nota pregada

«La Popular» Cooperativa de Fusters Ebanistes i Carrossers ha fet entrega a la «Beneficència Vilafranesa» d'un donatiu de 30 pessetes.

La Junta Directiva de l'esmentada Institució benèfica agraeix sincerament a l'esmentada Cooperativa el seu gest altruista.

Vilafranca poble de miracles Plantes del nostre mercat

Cada poble té la seva característica, i Vilafranca per no ésser menys també la té, la nostra fins abans del 19 de juliol, era la de crear bisbes, santes i miracles, però...

El 19 de juliol ho tirà tot a rodar, aquells «rojos» desvergonyits ensorraren la fama de la mare Rafols, aquella fama internacionalment pregonada de saber donar a les fulles de llaurer, i a l'aigua de la sinia, la virtut de curar tots els mals, fins la sífilis i les tares hereditaries, com l'idiotisme, la ximpleria, etc.

Però els vilafranquins que són gent trempada i creadora, saberem superar aviat aquesta desgràcia i a falta de santes i bisbes, hem trobat una planta ufana i miraculosa, — i aromàtica — La Fàbrega, — fada dels miracles més inyersemblants d'aquesta revolució, ella sab fer com qui res el miracle d'enxufar als filo-feixistes; que'ls estraperlistes gaudeixin de permís per circular lliurement per les carreteres; alliberar de la presó als feixistes; es ha dir hem trobat la nova mare Rafols de fabricants de pastes, i licors, i demés creients de miracles (a desgrat del laïcisme d'alguns).

I no cal dir que aquesta nova planta aromàtica i miraculosa — ¡oh, divina Fàbrega! — regada com se rega amb l'aigua forta i pura de... Píera, creix amb una ufana, i amb una formosor, que al seu entorn els delicats llavis de les classes «vivas» degusten suaument exquisideses licoreres, i sabroses escudelles, tot flairant el poderós si que també de... licat perfum de tant exuberant planta «miraculosa»

¡Oh Vilafranca, poble afortunat! sempre a una... desgràcia sol seguir-ne una altre, tu escombreres la mare Rafols, i els seus miracles; bé, però no contaves que la Providència vetlla per els seus fills estimats, veus t'ha trobat quelcom que et donarà fama... una Fàbrega... que al flairar la seva exquisida aroma sapigues ¡Oh, poble! aprofitar les seves dots miraculoses.

Les iniciatives de la nostre C. N. T. L'ajut al nostre Hospital

Suma anterior	11430 ptes.
Miquel Feliu	100 «
Eduard Quer	50 «
Antoni Martorell	250 «
Narcís Mascaró	250 «
X. B.	50 «
X. X. B.	50 «
Josep Galofré	100 «
Total (segurò)	12280 ptes.

CASAL LA PRINCIPAL

Festa de la diada del nen - organitzada per S. I. A.

(Solidaritat Internacional Antifeixista)

PROGRAMA per aquesta diada organitzada per S. I. A.

Dissabte, dia 8, a les 4 de la tarda - Gran sessió de cinema dedicada als infants de la Vila.

- 1.ª ORO EN EL DESIERTO (Film de l'Oest)
- 2.ª ESPANYA AL DIA
- 3.ª EL NUEVO GULLIVER
- 4.ª VAMOS AL CAMPO (Dibuix en colors)

S. I. A. al neixer com infant gran nascuda al calor dels cors antifeixistes, es recorda dels infants petits, i vol donar-los-hi un dia de joia, un dia d'alegria, per els seus cors tendres, i evitar aixís en lo possible el que l'horrenda tragèdia que avasalla al poble Ibèric, ompli de melangia i tristor en la seva infantesa aquets infants que seran demà els homes que continuaran la lluita per la llibertat comensada per als seus pares.

Tot per els infants! antifeixistes, doneu escalf a l'obra de S. I. A.

Nota: Per ajudar a les despeses de la diada, les persones grans pagaran 0'50 cèntims d'entrada. Altre: El pati de butaques sols serà exclusivament per els infants, les persones grans tindran reservats els primer i segon pis.

NOTA: Per falta d'espai aquesta semana deixem de publicar la llista de la subscripció pro Combatents, es seguirà la setmana vinent.

Impremta Claret - Vilafranca del Penedès

HOJAS DE AFEITAR

a precios sin competencia y de calidad insuperable, elaboradas por personal de reconocida capacidad técnica ofrecen

HIJOS DE ROGELIO ROJO
(Empresa colectivizada)

Suministro solamente al por mayor. Vilafranca del Penedès. Despacho para la venta: Rosellón, 168. Barcelona.

A Z Y M O L

Evita l'agror i que els envasos vinosos es floreixin.

SEPSA

Societat Enològica del Penedès (Empresa col·lectivitzada)

VILAFRANCA

Fábrica de Farines "LA VILAFRANQUINA"

Indústria col·lectivitzada

Carrers del Dos de Maig i Manuel Azaña. Tel. 87

AGRICULTORS:

Aproveiteu el temps. Aquesta casa, per la seva gran capacitat de molturació, entrega al dia les partides de blat y ordi.

Cooperativa de Fusters, Ebenistes i Carrossers "LA POPULAR"

Exposició i venda de mobles a la Plaça de la Constitució n.º 39.

Subministre directe al públic

SOLIDESA

GARANTIA